

rigt naturligtvis let kan rettes derved, at den paaagældende Paragraf gaar ud. Det, der udtales, er nemlig, at den Arbejder, som faar det begrænsede Forsørgelsestrav i Henhold til den særlige Lov, ikke derfor forspilber den Ret, som han har efter den almindelige Lovgivning, der jo giver ham Ret til fuldstændig Erstatning for den Skade, han maatte have lidt ved sin Arbejdsgiver, naar denne har gjort sig skyldig i en skadevoldende Handling, som efter den almindelige Lovgivning forpligter ham. Dette er jo noget, som staar i vor almindelige Lovgivning, og det passer aldeles ikke her i en Lov om almindelig Ulykkesforsikring; den Ret, som Arbejderne lige saa vel som andre have efter den almindelige Lovgivning, bliver jo staaende. § 17 maa derfor ganske bestemt gaa ud. — Men ellers er der her jo slet ikke Tale om nogen særlig Lovgivning for Arbejdere. At der er mange Arbejdere, som denne Lov vil komme til at berøre, er jeg ganske paa det rene med; men det er ikke Arbejdsforholdet, endnu mindre Ulykker under Arbejdet og allermindst saadanne for en Del af Arbejderne — Forhold, der alene var Genstand for de tidligere Lovforslag, — som der her er Tale om. Der tilvejebringes heller ikke nogen Forsikring for Ulykker under Arbejdet. Værdige Medlemmer ville nok have bemærket, at der i Lovforslagets Tittel staar „almindelig Ulykkesforsikring“; men det er ogsaa det eneste Sted i Lovforslaget, hvor der findes noget om Forsikring, Loven har helt igennem, fra den ene Ende til den anden, ikke mere Forsikring end bag paa min Haand; det er kun Titlen, der indeholder noget om Forsikring; man har et Stikl ude, som angiver andre Varer inde i Butikken, end man virkelig finder i den. Men det er lige meget, det kan man jo ogsaa forholdsvis let forandre; dog har jeg villet gøre opmærksom derpaa, fordi der er en virkelig principiel Forskel mellem det, som der hidtil har været foreslaaet fra Regeringens og Tingets Side, og hvad der her foreslaas. Her foreslaas altsaa en Understøttelse, som udredes af det offentlige, og Understøttelse er jo, som bekendt, netop det modsatte af Forsikring, derfor kan det ikke godt gaa an at falde det Ulykkesforsikring; naar jeg har gjort opmærksom herpaa, er det altsaa især for at pege paa en væsentlig Forskel mellem dette Forslag og det, som man tidligere har haft her. — Dernæst stillede man jo tidligere netop Fordring om, at Industrien skulde bære Øsrene, og udrede Udgifterne til dem, som vare komne til Skade og vare forulykkede i Industrien. Men heller ikke heraf er der Spor i dette Lov-

forslag, dette er aldeles bortkastet. Man vil altsaa bl. a. forsørge dem, som komme til Skade i Industrien, men ingenlunde saaledes, at Industrien selv skal betale nogen Del deraf; ingen Arbejdsgiver vil i sin Egenkab af Arbejdsgiver komme til at betale noget som helst i Henhold til denne Lov. Der staves af den Grund heller ikke nogen ny Ret for Arbejderne og det beklager jeg, der staves en ny Understøttelse for Arbejderne, men naar man for alle hændelige Skader har tilbudt en Ret, et Krav, paa Arbejdsgiveren eller paa ham i Forbindelse med andre Arbejdsgivere eller paa en Forsikringsanstalt, saa undrer det mig, at man fra de Herrers Side vil gaa hen og foreslaa en Understøttelse i dette Forhold, hvor der netop er saa god Grund til at stille Fordring om en Forsikring, fordi man ved, at den ikke vil blive bestridt fra anden Side. Det er maaste den mest legitime specielle Arbejderlovgivning, man kan tænke sig, og der er saamænd ikke nogen Anledning for Arbejderne til her ikke at ønske en særlig Lov til Fordel for dem i Modsetning til adskillige andre Tilfælde, hvor jeg har ønsket, at der for Arbejdernes egen Skyld ikke skulde komme nogen særlig Lov for dem. Her er der netop god Grund til en Særlov, her er man paa Forhaand villig til at indrømme, at Talen er om et naturligt Krav, og saa er der, forekommer det mig, ikke nogen Anledning til at foreslaa, at det skal være en offentlig Understøttelse. De Herrer ville ogsaa af det andet Lovforslag i denne Sag, som skal behandles i den nærmeste Fremtid se, at det Synspunkt helt igennem er gjort gældende, at det er et retligt Forsørgelsestrav, man vil give de paaagældende, som falde ind under Loven. Det højner nemlig Selvfølelsen, naar man ved, at man faar det som en Ret og ikke som en Understøttelse; i den Henseende er jeg overbevist om, at jeg i Princippet er aldeles i Overensstemmelse med det værdige Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds (Har. Jensen). Altsaa her i Loven er der ingen Arbejdsgivere, her er ingen Arbejdere, her er ingen Forsikring, her er ingen Byrder for den Industri, som har krævet sine Øsre, her staves ikke nogen som helst ny Ret for Arbejderne; vor gamle utilfredsstillende Lov om Besuldmægtigedes skadevoldende Handlinger bliver bestaaende uforandret uden Tillæg. Under disse Omstændigheder er det jo i Virkeligheden et Lovforslag, som er bygget paa helt andre Principper end de Lovforslag, som tidligere have været forelagte Rigsdagen, og jeg finder det derfor noget besyn derligt, at det baade ved Forelæggelsen og ogsaa